

Τα λάθη του άρχοντος Ιουδαίου (Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας)

/ [Πεμπτούσία](#)

1. Στο σημερινό ταπεινό μου κήρυγμα, αδελφοί χριστιανοί, θα σας μιλήσω για τα λάθη, όπως τα νομίζω, που έκανε ο άνθρωπος της σημερινής ευαγγελικής περικοπής, ο οποίος ήταν άρχοντας της Συναγωγής, όπως υποθέτουν οι ερμηνευτές (βλ. στιχ. 18). Ο άνθρωπος αυτός πλησίασε τον Χριστό και τον ερώτησε για ένα σοβαρό και ωραίο θέμα: «Τι να κάνω – του είπε – για να κερδίσω την αιώνια ζωή;». Ωραίο ερώτημα, αδελφοί, που πρέπει να γίνει και ενδιαφέρον θέμα όλων μας. «Τι να κάνουμε για να σωθεί η ψυχή μας, για να κερδίσουμε τον παράδεισο;»! Αλλά το είπε στο Χριστό με ειλικρίνεια ο άνθρωπος αυτός το ερώτημά του ή το είπε υποκριτικά, για να παραστήσει τον καλό και τον ευσεβή; Από ο,τι φαίνεται παρακάτω, δεν μίλησε με ειλικρίνεια στο Χριστό ο άνθρωπος αυτός. Γιατί αν πραγματικά ποθούσε την αιώνια ζωή, όταν ο Χριστός του είπε τι πρέπει να κάνει, θα τα έδινε όλα, θα υπήκουε σ' αυτό που του είπε ο Χριστός να κάνει, για να πετύχει αυτό που ήθελε. Δεν βλέπουμε όμως να ενήργησε έτσι, αλλά

αντίθετα έφυγε από τον Χριστό, όταν του είπε να θυσιάσει αυτό που αγαπούσε. Και μάλιστα έφυγε «περίλυπος». Αυτό ήταν το πρώτο λάθος του ανθρώπου, για τον οποίον μας μίλησε σήμερα το Ευαγγέλιο. Δεν μίλησε με ειλικρίνεια. Πόσες φορές συμβαίνει αυτό σε όλους μας, αγαπητοί μου!... Διότι παρουσιαζόμαστε ότι επιθυμούμε καλά και σπουδαία πράγματα και λέγουμε πολλά και μεγάλα λόγια, χωρίς όμως να υπολογίσουμε το τι «κοστίζει» από εμάς αυτό που λέμε και το οποίο δεν είμαστε έτοιμοι να το δώσουμε.

2. Αλλά ο άνθρωπος, για τον οποίο μιλάμε, αδελφοί, έκανε και άλλη ανειλικρίνεια, για την οποία τον παρετήρησε ο Χριστός. Τι πίστευε ο άρχοντας αυτός της Συναγωγής για τον Χριστό; Τον πίστευε για άνθρωπο, για ένα διδάσκαλο, ένα ραββί, του Ισραήλ. Ενώ λοιπόν πίστευε τον Χριστό για άνθρωπο, όμως, όταν τον πλησίασε τον προσφώνησε ως Θεό! Τον είπε «Αγαθόν», προσφώνηση, που, όπως φαίνεται και από την Παλαιά Διαθήκη, αποδίδεται στο Θεό. Σημαίνει τον έχοντα απόλυτη αγιότητα, που μόνον ο Θεός έχει. Γι' αυτό και ο Χριστός, επειδή άλλο πίστευε γι' Αυτόν και άλλο είπε, τον παρετήρησε λέγοντάς του: «Τι με λέγεις, αγαθόν; Ουδείς αγαθός, ει μη εις, ο Θεός»! Και βεβαίως ο Χριστός, σαν Θεός που είναι, είναι και λέγεται «αγαθός». Αλλά για τον Ιουδαίο άρχοντα, που δεν πίστευε τον Χριστό για Θεό, ήταν ασυνέπεια, ήταν ανειλικρίνεια να τον λέγει «αγαθός». Αυτό διδάσκει σε 'μας να μην λέγουμε σε ανθρώπους λόγια και τίτλους που ταιριάζουν στον Θεό. Να μην λέμε για παράδειγμα για ένα μορφωμένο άνθρωπο ότι είναι «πάνσοφος», ούτε για ένα δυνατό ότι είναι «παντοδύναμος». Γι' αυτό η Εκκλησία και τα βαπτιστικά ονόματα προς τιμήν του Χριστού και της Παναγίας τα

παρήλλαξε, για να μην αποδίδονται σε 'μας τους ανθρώπους, όπως ακριβώς είναι. Έτσι, όταν βαπτίζουμε ένα παιδάκι και θέλουμε να του δώσουμε το όνομα του Χριστού δεν το ονομάζουμε «Χριστό», αλλά «Χρήστο», αναβιβάζοντας τον τόνο. Και δεν γράφουμε το όνομα αυτό με «ιώτα», αλλά «ήτα», για να διακριθεί από το Πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Και όταν πάλι βαπτίζουμε ένα κοριτσάκι και θέλουμε να έχει το όνομα της Παναγίας, το ονομάζουμε «Παναγιώτα» ή «Παναγούλα», ακριβώς για να αποφύγουμε να δώσουμε σε κοινό άνθρωπο την θεική προσφώνηση της Κυρίας Θεοτόκου.

3. Πλησίασε, λοιπόν, ο άνθρωπος της ευαγγελικής περικοπής μας τον Χριστό και τον ηρώτησε τι πρέπει να κάνει για να κερδίσει την αιώνια ζωή! Και ο Χριστός του είπε να τηρεί τις εντολές. Χριστιανοί μου, ναί! Ο Θεός έδωσε εντολές και πρέπει να τις τηρούμε, να τις εφαρμόζουμε, για να σωθούμε. Δεν αρκεί μόνον η πίστη για την σωτηρία μας, αλλά και η τήρηση των εντολών. Έτσι μας διδάσκουν οι άγιοι Πατέρες και επιμένει σ' αυτό ο Συμεών ο Νέος Θεολόγος στον Ζ' Κατηχητικό του λόγο. Συγκεκριμένα, στην ευαγγελική περικοπή που ακούσαμε, είπε ο Χριστός στον ερωτώντα άνθρωπο τις εντολές που πρέπει να τηρήσει. Το «μη μηχεύσης, μη φονεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρήσης, τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου».

Όταν άκουσε αυτά από τον Χριστό τα λόγια αυτά ο Ιουδαίος αρχοντας του είπε με

κάποιο θάρρος, που έκρυβε υπερηφάνεια: «Όλα αυτά τα τήρησα από μικρό παιδί»! «Ταύτα πάντα εφυλαξάμην εκ νεότητός μου»! Δεν απήντησε καλά, χριστιανοί μου, ο άρχοντας της Συναγωγής. Και αυτό αποτελεί το άλλο λάθος του. Δεν μιλάνε έτσι, σαν κι' αυτόν, οι ταπεινοί άνθρωποι. Μου φαίνεται, σαν να είπε στον Χριστό: «Δάσκαλε, αυτά που μου λες για μένα είναι παιχνιδάκια. Εγώ είμαι καλός από μικρός. Πες μου, Δάσκαλε, κάτι δυσκολότερο και βαρύτερο»! Όχι, δεν μιλάνε έτσι, ξαναλέγω, οι ταπεινοί άνθρωποι. Ένας καλός χριστιανός από σας θα έλεγε: «Χριστέ μου, εγώ είμαι αδύναμος άνθρωπος, είμαι αμαρτωλός, αλλά με την Χάρη σου φυλάχθηκα από τα πονηρά και δεν αμάρτησα. Έτσι θέλω να ζω και από εδώ και πέρα. Να μου δίνεις, Χριστέ μου, την Χάρη Σου πάντοτε, για να μην πέσω στην αμαρτία! Έτσι μιλάνε οι ταπεινοί και πραγματικά προοδευμένοι χριστιανοί! Ο άνθρωπος του Ευαγγελίου θα πίστευε ότι τα πέτυχε όλα, ότι είναι τέλειος και δεν υπάρχει τίποτε άλλο που δεν το έχει πετύχει. Αυτό το νόημα έχει στην συνέχεια ο λόγος του στο Χριστό όπως το διαβάζουμε στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο: «Τι έτι υστερώ;», είπε στο Χριστό. Μου λείπει τίποτε ακόμη; Δεν μου λείπει! Και ο Χριστός μας, σ' αυτόν, που ζητούσε να φτάσει τάχα στα ύψη της αγιότητας, του είπε τι του λείπει, τι ακόμη πρέπει να κάνει για να γίνει τέλειος, αν το θέλει πραγματικά: Του είπε να πουλήσει όσα έχει - και είχε πολλά, πάρα πολλά, «ην πλούσιος σφόδρα» - να τα πουλήσει λοιπόν όλα και να τα δώσει στους πτωχούς και να γίνει μαθητής και ακόλουθός Του. Ο πάμπλουτος άρχοντας της Συναγωγής Ιουδαίος, σαν άκουσε αυτά τα λόγια του Χριστού, βουβάθηκε, «περίλυπος εγένετο», λέγει το κείμενο. Ο Χριστός, χριστιανοί μου, αποκάλυψε στον άνθρωπο αυτόν το καρκίνωμά του, που ήταν η πλεονεξία του και η φιλαργυρία του. Και αν πραγματικά λαχταρούσε την αιώνιο ζωή, για την οποία μίλησε από την αρχή στον Χριστό, θα έπρεπε να το κάνει αυτό που του είπε ο «αγαθός Διδάσκαλος», όπως τον προσφώνησε. Ένας σημερινός χριστιανός, που πραγματικά επιθυμούσε την σωτηρία του και να απολαύσει τον παράδεισο, θα έλεγε: «Χριστέ μου, χίλια ευχαριστώ, που μου φανέρωσες το πάθος μου και μου είπες τι πρέπει να κάνω για να σωθώ. Ναί, Χριστέ μου, θέλω πραγματικά να σωθώ και να είμαι στον Παράδεισο μαζί Σου για πάντα. Γι' αυτό όλα θα τα δώσω, αρκεί να κερδίσω Εσένα και την Βασιλεία Σου, Δος μου την Χάρη σου να το κάνω».

4. Αδελφοί μου Χριστιανοί! Ο άρχοντας άνθρωπος του σημερινού Ευαγγελίου ως πάθος του, που τον εμπόδισε να σωθεί, είχε την φιλαργυρία, την πλεονεξία. Εμείς, αν δεν έχουμε αυτό το πάθος, έχουμε κάποιο άλλο πάθος. Μην προτιμήσουμε την ηδονή του πάθους μας από τον Παράδεισο, από την αιώνια ζωή. Βέβαια δεν είναι εύκολο να νικήσουμε εμείς οι εμπαθείς τα αμαρτωλά μας πάθη. Αλλά στο τέλος του Ευαγγελίου ακούσαμε σήμερα τον Χριστό να μας λέει: «Τα αδύνατα παρά ανθρώποις, δυνατά παρά τω Θεώ εστίν». Δηλαδή: «Τα αδύνατα από τον αδύναμο άνθρωπο, είναι δυνατά από αυτόν με την Χάρη του Θεού. Ας ζητάμε, λοιπόν,

αδελφοί, την Χάρη του Θεού να νικήσουμε ο καθένας μας τα αμαρτωλά μας πάθη, για να γίνουμε κληρονόμοι της Βασιλείας των Ουρανών, της αιώνιας ζωής. ΑΜΗΝ.